**REDACȚIUNEA,**
Administrațiunea și Tipografia
*Brașov*, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele
BIROURI de ANUNȚURI:
în Viena: la N. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik. In Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seriă garmond pe o colónă 10 banĭ pentru o publicare. — Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seriă 20 banĭ.

# GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiacare di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șése lunĭ 12 cor., pe trei lunĭ 6 cor.
N-rii de *Dumineca* 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de *Dumineca* 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectorĭ.
Abonamentul pentru Brașov
*Administrațiunea*, Piața mare. Târgul Inului Nr. 30, etaiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése lunĭ 10 cor., pe trei lunĭ 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 lunĭ 12 c., pe trei lunĭ 6 corone. — Un esemplar 10 banĭ. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 241. Brașov, Sâmbătă 2 (15) Noemvrie. 1902.

## Serbarea dela Plevna.

Fără mare alaiŭ, în mod mai liniștit, dér nu mai puțin serios și impunĕtor s'a făcut, Miercurea trecută, paralel cu serbarea dela Șipca, manifestația sĕrbătoréscă aniversară dela Plevna, în jurul căreia s'au fost dat la 1877 luptele decisive de către armata aliată ruso-română în rĕsboiul pentru liberarea Bulgariei.

Am avut dreptate când am dis, că visita regelui Carol va culmina în acésta manifestație înălțătóre de mare însemnătate pentru viitórele relațiunĭ între România și Bulgaria.

S'a mai constatat cu ocasiunea acésta, că însușĭ principele Bulgariei a fost acela, care a procurat regelui Carol ocasiunea de a revedé câmpul de luptă, pe care înainte cu 25 de anĭ s'au sĕvêrșit faptele gloriόse de arme, ce au hotărît sórtea rĕsboiului.

In toastul ce l'a ținut regele Carol la Plevna — chiar în casa, în care Osman pașa s'a fost presentat împĕratului Alexandru II, după ce se predase trupelor române — Suveranul român, mulțumind pentru distincțiunea, ce i-a făcut'o la 1887 principele bulgar oferindu-i însemnele ordinului militar „Pentru Bravură“, pronunță mândrele cuvinte: Inainte cu 25 de anĭ am părăsit Bulgaria ca învingĕtor, astădĭ venii ca prietinul cel mai sincer al Bulgarilor.

Nu mai puțin important este rĕspunsul principelui Ferdinand al Bulgariei, care de astă-dată a vorbit ca un adevĕrat prietin al României și prețuitor al armatei române și al șefului ei suprem, accentuând *vecĭnica recunosciuță ce o datoresce poporul bulgar Românilor și regelui lor.*

Memorabile sunt și cuvintele rostite de bĕtrânul Metropolit bulgar Constantin, care dise, că regele României a venit „sĕ arate calea și sĕ întăréscă curagiul principelui sĕu prea iubit, care stă singur când țéra trece prin momente grele“.

Dér sĕ lăsăm sĕ vorbéscă mai elocuent raportul despre cele ce s'au petrecut Miercurĭ la Grivița și la Plevna:

Miercurĭ diminéța, Regele *Carol* cu principele Bulgariei și principele Filip de Coburg cu suitele, au plecat din Rusciuc la Plevna c'un tren special. La tóte gările poporațiunea bulgară, îmbrăcată în haine de sĕrbătóre, a eșit înaintea Suveranilor.

La Poradim Regele și Principele au visitat casele, unde a locuit în timpul rĕsboiului împĕratul Rusiei și domnitorul României. Regele Carol a plantat câte-un arbore în amintirea visitei sale, în curtea fie-căreia din cele două case.

Continuând drumul cu trenul, domnitorii s'au oprit aprópe de Grivița, unde era înălțat un arc de triumf. Mai mulțĭ notabilĭ din Plevna și mult popor așteptau sosirea Regelui Carol.

Aci Dr. *Drumeff*, fost deputat, a cetit un discurs în limba francesă, în care a glorificat cu mare entusiasm faptele vitejescĭ ale soldaților românĭ sub comanda marelui lor căpitan, cărora Bulgaria le datoresce liberarea sa, ér poporul bulgar le rĕmâne etern recunoscĕtor.

A urmat apoi inspecția și defilarea companiei de onóre din reg. 4 de infanterie „principele moștenitor Boris“, care a dat onorurile militare.

Apoi s'au îndreptat cu toții spre capela ridicată în memoria soldaților românĭ, căduțĭ pe câmpul de luptă.

La ușa capelei metropolitul *Constantin al Vrației*, cu cârja și crucea în mână, încunjurat de preoțĭ îmbrăcațĭ în odăjdii, a bineventat pe Regele Carol și i-a presentat crucea.

Inaltul archipăstor ținù apoi o cuvêntare însuflețită și măestră, cu o emoțiune de nedescris, aducênd omagii soldaților românĭ căduțĭ în luptele de la Plevna, cât și Regelui Carol. Metropolitul *Constantin* dise între altele cu voce vibrantă:

„Sculați-vĕ din mormintele vóstre, „voi cei căduțĭ pentru liberarea unui ne„norocit popor oprimat și schingiuit de „barbaria asiatică secolĭ îndelungațĭ, scu„lațivĕ, căcĭ étă-l a venit acela care v'a „condus la victorie, a venit sĕ vĕ aducă „prinosul omagiilor Sale pentru bravura „și abnegațiunea vóstrĕ.

„Astădĭ, când țéra nóstră trece prin „momente grele și când Principele nostru „prea iubit stă singur, a venit ca sĕ-i „arate calea și sĕ-i întărésсă curagiul.

„O brav Rege! Bulgaria este o țéră „mică și neputinciósă, dér recunoscința ei „pentru tot ce ai făcut este neștérsă în „inimele tuturora...“

Discursul Metropolitului bulgar a mișcat până la lacrimĭ pe toțĭ cei de față. Metropolitul a dăruit Regelui, spre amintire, o icónă în argint. Apoi a întrat în capelă, unde a făcut slușba religiósă. Aci s'au sfințit și corónele, ce le-a depus Regele și ministrul de rĕsboiŭ român pe mormintele ostașilor românĭ și rușĭ.

Regele Carol a visitat apoi cripta în care sunt depuse ósele ostașilor căduțĭ la Grivița și în urmă monumentele. Pe monumentul rusesc principal, Regele Carol și principele Ferdinand au depus coróne de bronz; asemenea s'a depus coróna ministeriului român de rĕsboiŭ și a atașatului militar rusesc din Bucurescĭ.

Suveranii s'au dus în trăsură și la cele două redute de la Grivița, unde Regele României a depus pe monumentul comemorativ rusesc o placă de bronz cu inscripțiune de amintire, ér prințul Bulgariei o splendidă corónă.

De aicĭ Suveranii s'au dus la Plevna și au întrat în orașul splendid decorat pe sub un arc de triumf. Primarul orașului li-a urat bunăvenire.

Suveranii au visitat casa în care Osman-pașa s'a presentat împĕratului Alesandru II, după-ce se predase trupelor române. Aci s'a servit o mică gustare, la sfêrșitul căreia s'au rostit următórele toaste importante:

### Toastul Regelui Carol.

„Mulțămesc Alteței Vóstre Regale, „că Mĭ-a procurat marea bucurie de a „revedea împreună cu Ea câmpul de luptă „de la Plevna, unde s'a hotărît sórtea rĕs„boiului din 1877.

„Am resimțit o adêncă emoțiune „punênd piciorul pe acest pămênt sfințit, „stropit cu sângele a mii de vitejĭ, în „fruntea cărora eram mândru de a Mĕ „afla.

„Aci am putut sĕ apreciez înaltele „calitățĭ militare ale armatei ruse, și aci „armata Mea a cules cei dintâi ai ei laurĭ. „Mormintele, carĭ împresóră acest oraș, „sunt semne vĕdute ale luptelor sânge„róse, carĭ au fost încununate, după lungĭ „sforțărĭ, cu biruința armatelor aliate.

„Este tocmai un sfert de veac, de „când atențiunea lumei întregĭ fù atrasă „asupra Plevnei, a cărei cădere a fost în„têmpinată cu o vie mulțămire, admirân„du-se în același timp și eroica apĕrare a „lui Osman Pașa.

„Istoria a înregistrat pentru viito„rime strălucitele fapte de arme a căror „amintire va trebui sĕ rĕmână cu atât „mai adênc săpată în inima popórelor „nóstre, cu cât ele au înlesnit Bulgariei „întemeiarea unui Stat monarchic, ér Ro„mâniei făurirea Corónei sale de oțel.

„Alteța Vóstră Regală, înmânându-Mĭ „în persónă, împresurat de bravii Sĕi ofi„țerĭ, carĭ s'au distins pe câmpurĭ de „rĕsboiŭ, însemnele ordinului sĕu militar „Pentru Bravură“, a binevoit a Mĕ asi„gura că poporul Sĕu va păstra o amin„tire recunoscĕtóre armatei Mele. Gra„țiósa atențiune de atuncĭ, precum și „acele asigurărĭ, M'au atins viu, ca și „primirea entusiastă și simpatică pe care „orașul Plevna Mĭ-a făcut'o acum 25 de „anĭ ca învingĕtor, ér astădĭ ca prietin „sincer al Suveranului Bulgariei.

„Mulțumind Alteței Vóstre Regale „pentru numĕrósele dovedĭ de sentimente „afectuóse și pentru căldurósa primire ce „am găsit în aceste dile atât de memo„rabile pentru Mine, ridic paharul Meu în „onórea armatei bulgare, care deși tînĕră „încă, a dat și până acum dovedĭ de vi„tejie; dér, înainte de tóte, bèu în sănĕ„tatea șefului ei suprem, A. S. R. Prin„cipelui Bulgariei“

### Toastul Principelui Bulgariei.

„*Sire*,

„Sentimentele, carĭ umplu inima Ma„jestăței Vóstre în aceste locurĭ renumite, „îmĭ sunt cunoscute și deosebit de scumpe. „Mĕ raportez cu 25 de anĭ în urmă și vĕd „Plevna istorică, care timp de cincĭ lunĭ a „fixat atențiunea încordată a națiunilor „rusă și română, a acestor două popóre ai „căror mândrii fii au vĕrsat aci sângele „lor în numele celui mai mare principiŭ „creștin: emanciparea unui popor frate.

„Vĕd marea figură a Țarului libera„tor la Poradim, Bogot și Studina, unde, „împărtășind suferințele soldaților sĕi, el „îi încuragea, dând pildă de cele mai fru„móse acte de bravură.

„Vĕd valorósele regimente ruse și „române îndeplinind, sub abila conducere „a Majestății Vóstre, acele marĭ fapte de „arme, pe carĭ istoria e mândră sĕ le în„scrie în analele ei.

„Vĕd, în sfêrșit, armata Majestății „Vóstre sacrificându-se în chipul cel mai „glorios holocaust la Grivița și Opanez, „în acele locurĭ istorice, carĭ vor rĕmâné „tot-déuna martore a sacrificiilor pe carĭ „poporul român, în tot-déuna prietin, le-a „făcut pentru liberarea Bulgariei.

„La Plevna, locul chiar unde s'au „încununat de victorie armatele, pe carĭ „Majestatea Vóstră le-a comandat așa de „demn, sunt fericit de-a puté sĕ-i esprim „recunoscința poporului Meu și sĕ-i urez „ca victoria sĕ întovărășéscă în tot-déuna „brava armată română.

„Ridic paharul Meu în sănĕtatea Ma„jestății Vóstre, nobil șef al gloriósei ar„mate române.

„Ura!“

*

Regele și principele au părăsit în urmă Plevna sosind la Somovit, unde s'au îmbarcat pe vaporul bulgar Krum. De aci au trecut la Turnul-Măgurele unde și-au luat rĕmas bun.

## Importanța visitei de la Rusciuc.

**(Un interview cu ministrul president bulgar.)**

Corespondentul lui „Budapesti Hirlap“ scrie acestei foi, că a avut în Rusciuc un interwiev cu ministrul-president *Daneff* asupra importanței visitei regelui Carol în Bulgaria. Ministrul *Daneff* a făcut următórele declarațiunĭ:

— Da, visita acésta are *o mare importanță* și va avé *efecte adêncĭ asupra desvoltării situației actuale din statele balcanice și asupra viitórelor evenimente.* Principele nostru a dorit de mult, ca relațiile româno-bulgare, pe carĭ un incident nefericit, le încordase, sĕ fie érăși cordiale ca mai înainte. De doi anĭ, de când sunt ministru de esterne, mĭ-a succes sub inspirația principelui sĕ restabilesc bunele relații, lucru pentru care fórte mult avem sĕ mulțumim bunăvoinței guvernului român. Serbarea de la Șipca însĕ a deșteptat în pressa universală credința greșită, chiar și în România, că relațiile ar lăsa încă și acum mult de dorit. In urma acésta *principele nostru a rugat pe Regele României sĕ facă o visită în Plevna* și l'a rugat tot-odată sĕ-i dea voie *a-l însoți și el la locul istoric*, unde *s'a pecetluit liberarea Bulgariei.* Invitarea acésta a fost primită cu plăcere la Bucurescĭ și noi ne-am simțit veselĭ, că va succede, ca *în Plevna*, cu ocasia aniversării a douĕ-decĭ și cincea de la liberarea Bulgariei, *sĕ esprimăm față de Regele Carol, în numele întregei națiunĭ, recunoscința și gratitudinea nóstră*, și acésta cu atât mai mult, fiind-că înainte de liberarea nóstră *patrioții bulgarĭ în România au aflat refugiu și tot în România și-au făcut studiile cea mai mare parte a elitei intelectuale bulgare.* Și acum, după visita acésta, putem dice fără témă, că vechile relații intime vor fi din nou restabilite, dovedindu-se prin acésta, că poporul bulgar nu póte fi acusat pe nedrept de ingratitudine față cu Regele Carol și țéra lui.

— Și tocmai acel *nefericit incident* nu putea sĕ fie altfel interpretat.

— Ai dreptate, însĕ pe cât s'a putut, noi l'am îndreptat. Ține sémă, d-le, de cestiunea macedonénă, căcĭ din aceea a isvorit acel incident nefericit. Crede, că cestiunea acésta pe noi ne dóre fórte mult, fiind-că de anĭ de dile ea dominéză politica nóstră, esternă și internă. Cestiunea acésta ne ține legată tótă energia și gândirea, așa că forțele nóstre sunt alterate și nĭ-e imposibil a lucra pentru un mai rapid avênt al țĕrii. Mii și mii de ómenĭ vin din Macedonia și agită țéra. Am fi ferice, décă lĭ-ar succede puterilor europene a storce pentru Macedonia reforme mai marĭ, carĭ ar avé ca resultat, că cestiunea întrégă ar fi localisată pe câte-va decenii séu pe timp neprevĕdut, și atuncĭ și nouĕ ni-s'ar da prilegiul, sĕ ne dedicăm puterile și energia pentru înflorirea țĕrii. Acésta este ce noi și toțĭ Bulgarii serios gânditorĭ, dorim din inimă.

## Din „Reichsrath“.

In ședința de la 12 Noemvrie s'a continuat desbaterea asupra declarațiunei guvernului în cestiunea limbei.

*Herold* (ceh) a declarat, că Cehii nu pot primi principiile fundamentale ale ministrului president ca basă a regulării cestiunei naționalităților în Boemia, și că ati-

tudinea Cehilor rĕmâne neschimbată. Amĕnuntele resolvirei cestiunei limbei sunt laterale, însĕ principiile fundamentale nu pot sĕ statueze decât egala îndreptăţire a celor două naţionalităţĭ. Koerber a întrebuinţat în discursul sĕu şi cuvêntul *limbă de stat.* Oratorul cunósce fórte bine însĕmnătatea acestei concepţiunĭ, pe care Cehii sub nicĭ o formă n'o pot tolera, mai ales pentru urmările ce le-a creat aşa numita „limbă a statului" şi în Ungaria. In cestiunea limbei Cehii nu pot ceda nimic. (Aprobărĭ pe băncile Cehilor). Cehii cunosc fórte bine datoriile lor către monarchie. Şi cel care va veni după Koerber, va afla o situaţiune înăsprită în cestiunea acésta, indiferent décă va satisface orĭ nu dreptele postulate ale Cehilor. Declaraţiile din urmă ale ministrului president au putut sĕ mai tîmpéscă ceva din ascuţişul primelor lui declaraţii, ele însĕ n'au schimbat întru nimic situaţiunea. Cehii cred, că sunt absolvaţĭ de a vota cheltuelile necesare statului cât timp pretensiunile poporului nu sunt împlinite. Parlamentul sufere de o crisă latentă, care sfărîmă încetul cu încetul basele monarchiei şi care nu s'ar uşura, ci s'ar înăspri, décă eventual s'ar lua din nou refugiu la §-ul 14. Sĕ aşteptăm decĭ faptele şi după fapte sĕ hotărîm. (Vii aprobărĭ la Cehĭ.)

*Bareuther* (radical german) ḑice, că Ungariei, cu prima ocasie ce i-s'ar oferi, i-ar plăcé sĕ rupă comuniunea vamală, ceea-ce Germanii radicalĭ, carĭ stau pe basa uniunei personale, ar saluta cu bucurie. A spus apoi, că principiile fundamentale ale ministrului president privitóre la cestiunea limbei, limitéză limba germană. Germanii nicĭ-odată nu se vor împăca cu limba internă oficială cehică. Mai întâiŭ trebue, ca limba germană sĕ fie decretată printr'o lege ca limbă a imperiului şi numai după aceea sĕ vină rîndul la regularea cestiunei limbilor în provincii. Germanii radicalĭ n'au făcut secret din cea mai intimă apropiere faţă de imperiul german. Lor nu li-se póte lua în nume de rĕu, décă în casul când supremaţia în imperiul austriac ar ajunge în mânĭ slave, *ei mai bucuros ar voi sĕ aparţină Germaniei.* (Vii aprobărĭ pe băncile Germanilor radicabilĭ. *Berger* esclamă: *Salute Hohenzollernilor!*) Intre Germanĭ şi Cehĭ nu póte fi învoială. Aicĭ e vorba de putere.

*Stransky* (ceh) crede, că în situaţia de faţă guvernului nu i-a rĕmas altceva, decât sĕ apeleze la corónă cu rugarea, sĕ ia alte mĕsurĭ faţă de acest parlament (sĕ-l disolve).

* * *

Desbaterea asupra *principiilor guvernului pentru egala îndreptăţire a limbilor*, care s'a terminat alaltăerĭ, după părerea tuturor partidelor, n'a contribuit cu nimic la clarificarea situaţiunei parlamentare. Dr. Herold a declarat fără încunjur, că vorbirea ministrului Koerber n'a putut sĕ schimbe nimic din situaţiune şi că Cehii nu se vor împiedeca din discusiunea proiectelor de lege puse la ordinea ḑilei până ce guvernul nu-i va mulţămi prin fapte, ér nu prin vorbe.

Se conchide din aceste cuvinte ale conducĕtorului ceh, că deputaţii cehĭ nu vor admite a se face prima cetire nicĭ a *provisorului budgetar*, nicĭ a *proiectului militar.*

De cumva s'ar dovedi imposibilitatea de a-se desbate amintitele două proiecte de lege, atuncĭ Reichsrathul va fi de sigur amânat.

Pentru acuma camera deputaţilor îşĭ petrece timpul cu discusiunea asupra propunerilor de urgenţă. Erĭ avea sĕ vie la rînd propunerea de urgenţă a partidelor pangermane relativă la inscripţiunile în două limbĭ pe căile ferate din Boemia nordică, apoi o propunere de urgenţă a social-democraţilor în afacerea alegerilor comunale din Viena. Creştinii socialĭ (antisemiţii) au decis, ca în decursul desbaterii acestei propuneri a social-democraţilor, sĕ părăséscă sala.

---

## Discursul lui Koerber şi pressa germană.

Pressa din Germania se ocupă mult de discursul ministrului-preşedinte austriac Dr. Koerber rostit în şedinţa de la 11 l. c. a camerei deputaţilor.

*„Börsen-Courier"* ḑice: Vorbirea lui Koerber a fost fórte moderată şi cu multă diplomaţie rostită. „Se vede că a intenţionat a mai îmblânḑi patimile partidului ceh, nu însĕ a turna oleiu pe foc. Deşi incoloră, vorbirea denotă totuşĭ mare tărie şi hotărîre, şi admite speranţa, că partidele în faţa intereselor preponderante economice, se vor uni, spre a resolva cestiunea limbelor.

„De present situaţia parlamentară este aşa de încurcată, ca şi păn' acum. Ministru-preşedinte şi-a aruncat în cumpĕnă nu mai sciu a câtea-óră, cuvêntul sĕu pentru înţelegere şi pace între Germanĭ şi Cehĭ. El a vorbit ca tot-déuna cu căldură şi cu aplomb, dealtmintrelea mai precaut şi fără a mai ameninţa cu posibilităţile viitóre.

„Elementelor radicale din ambele tabere (cehică şi germană) firesce nu le convin espunerile d-lui Koerber, dér nicĭ chiar representanţii moderaţĭ ai deputaţilor Germanilor nu vor consimţi deplin cu aceste espunerĭ ale sale asupra cestiunei limbelor."

*„Naţionalzeitung"* dice: Vorbirea liniştită şi obiectivă a ministrului-preşedinte Koerber nu-şĭ va greşi ţinta de a mai atenua contrastele şi de a contribui la delăturarea stagnării, sub care sufer adĭ tóte partidele în egală mĕsură.

Din aceste vocĭ resultă, că în Germania se urmăresc cu cea mai încordată atenţiune tot ce ce se petrec în parlamentul austriac şi că cercurile competente germane se tem ca nu cumva guvernului Koerber sĕ-i fie cu neputinţă de-a împăca lucrurile.

---

# SCIRILE DILEI.

— 1 (13) Noemvrie.

**Sinod.** Preoţii din districtul protopopesc al Braşovului, în numĕr de 33 au ţinut adĭ sinod sub preşedinţa d-lui protopop V. *Voina*, ca delegat al d-lui protopop I. *Petric.* La ordinea ḑilei a fost alegerea a doi-spre-ḑece membri din cler pe lângă cei 12 de pănă acuma, carĭ la sinodul electoral, ce se va ţine în curênd, vor avé sĕ procédă la alegerea de protopop în locul devenit vacant prin trecerea la pensie a venerabilului protopop Ioan Petric.

**Majestatea Sa** monarchul nostru sufere de reumă, însĕ în grad mai mic. Din causa acésta audienţele generale s'au amânat.

**Tramvaiŭ în Scheiŭ.** Aflăm, că direcţiunea tramvaiului proiecteză a construi linia tramvaiului de la piaţa principală prin strada Prundului pănă în piaţa Prundului, strămutându-şĭ staţia finală acolo. Prin acésta Scheiul, locuit în cea mai mare parte de Românĭ, ar avé avantagiul de a puté comunica mai repede cu centrul oraşului şi sperăm, că direcţia prin întroducerea unei tarife mai reduse, eventual prin întroducerea blocurilor de abonament va oferi şi un alt nou avantagiu locuitorilor din Scheiŭ. Direcţia proiectéză mai departe a transpune halta de la Noŭ în centrul locului de vilegiatură, prin care proiect, escursioniştii vor economisi o distanţă de 20 minute, pe care acuma trebue sĕ o facă pe jos. — După realisarea acestor planurĭ, direcţia are de gând a întroduce *vagóne automotóre*, prin carĭ tot la o jumĕtate de óră orĭ-cine póte ajunge din Prund în 10—12 minute la gară, în 20 minute în Nou şi în 35 minute în Satulung.

**Un volum de poesii de Carmen Sylva.** Diarul „Neue Freie Presse" află, că poeta Carmen Sylva (Regina României) va publica în curênd, la editorul Wunderling, din Regensburg (Bavaria), un volum de poesii întitulat „Unter den Blumen" (Intre florĭ). Sunt 52 de poesii dedicate societăţii corale din Colonia. Carmen Sylva lucréză acum la o altă operă întitulată: *Geflüsterte Worte* (Cuvinte şoptite).

**Ambasadorul Giers.** Noul ministru plenipotenţiar al Rusiei la Bucurescĭ, d-l de Giers, îşĭ va ocupa postul sĕu între 15 şi 20 Noemvrie curent.

**Afacerĭ de imunitate.** Comisiunea pentru imunitate a camerei ungare a primit raportul în afacerea imunităţii mai multor deputaţĭ. Autorităţile cer estradarea a 18 deputaţĭ, dintre carĭ comisiunea se crede, că va estrada pe 14. Dintre aceştia 7 au duelat, dér numai 5 vor fi estradaţĭ (Forgach, Oláy, Hollo, Pichler, Györffy). Suspendarea imunităţii lui *Krasznay* Ferencz o cere procurorul din Budapesta pentru calomnie; *Molnar* Ienö e învinuit pentru publicarea a trei articole agitatorice într'o fóie al cărei editor este el şi carĭ articole s'au publicat în absenţa redactorului responsabil; Paul *Eremits* e învinuit de insultă; Lyubomir *Pavlovici* pentru întrebuinţarea de stindard oprit; *Boncza* Miklos e învinuit de insultă, tot aşa *Ovary*, *Lovaszy* Marton (prin pressă); *Pichler* pentru pretinsă înşelăciune; *Eötvös* Balint pentru pretinsă defraudare.

**Curtea regală română** va părăsi Sinaia şi îşĭ va relua reşedinţa la Bucurescĭ în ḑiua de 12 Noemvrie st. v.

**Cununie.** Duminecă în 10 Nov. st. v. anul curent îşĭ vor celebra în sf. biserică din comuna Căslegĭ (Valea Călugărescă) cununia religiósă d-nul *Ioan Stoian* cu d-şóra *Alexandrina Teodoru.* — Felicitările nóstre tinerei părechĭ şi părinţilor!

**Strivit de locomotivă.** In apropierea staţiunei c. f. din Caransebeş s'a întêmplat alaltă-erĭ o nenorocire grozavă. Ţĕranul Milu Barbu stătea cu căruţa sa la o trecătóre a liniei, bariera fiind închisă. De-odată se speriară caii şi Milu se coborî din căruţă sĕ-i ţină. D'abia a pus însĕ mânile pe căpĕstru, caii l'au trântit tocmai pe linia ferată unde rĕmase fără conscienţă. Nisce ómenĭ voiau sĕ-i sară în ajutor, dér tocmai în acel moment sosi trenul accelerat, care l'a strivit pe nenorocitul. Cadavrul prefăcut într'o massă de carne, fù transportat la casa mortuală.

**Duel.** Parchetul din Brăila a dat în judecată pe Silvio Leipziger şi Angelo Ara, carĭ s'au duelat sĕptĕmâna trecută în grădina Monumentului, unde d-l Ara a fost rănit la antebraţul drept.

**Profanare de bisericĭ.** „Politische Correspondenz" află, că consulul rusesc din Monastir (Macedonia), fiind însciinţat de Bulgarĭ, a constatat, că două bisericĭ creştine din districtul Kastoria au fost profanate de Turcĭ.

**Reuniune de femei princiare.** In Frankfurt s'a constituit o reuniune din femei princiare pentru apĕrarea şi înălţarea moralităţii. Ideia a dat'o prinţesa Salm-Horstman născută prinţesă de Hohenlohe-Schilling. Şĭ-au anunţat pănă acum adesiunea 71 principese şi prinţese, între carĭ: 7 regine, 35 femei din familii domnitóre şi 35 femei din alte familii princiare. Reu-

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

## A murit papa.

De **Alphonse Daudet.**

Mĭ-am trăit copilăria într'un oraş mai mare din provincie, situat pe ambele ţĕrmurĭ ale unui rîu navigabil. Acolo se putea desvolta în dragă voie plăcerea mea de calĕtorii şi patima mea pentru viéţa de pe apă.

Când mĕ gândesc acum la colţul meu de pe cheu şi la barca din apropierea lui, mĕ simt adênc emoţionat. Par-că vĕd şi acuma firma veche ţintuită de un catarg şi pe ea cuvintele: „Cornet. Bărcĭ de închiriat"; par-că vĕd şi acuma treptele negre, ude şi alunecóse, pe carĭ trebuia sĕ te coborĭ la apă, flotila compusă din diferite vase văpsite de curênd, carĭ erau înşirate una lângă alta lângă ultima tréptă şi se hobăniau în apă. Pe laturea fie-căruia sta scris numele: „Rîndunica", „Ciocârlia" ş. a.

Printre catargurile lungĭ şi albe, carĭ se usucă pe colina verde, stă bĕtrânul Cornet cu óla sa de văpsele şi cu pămătufurile lui marĭ, cu faţa lui veştedă, pe care sĕ vĕd nenumĕrate sbârciturĭ, întocmai ca creţele ce se forméză pe suprafaţa apei, când suflă vêntul de séra.

O, acest bĕtrân Cornet a fost demonul cel rĕu al copilăriei mele, paţima mea, ispititorul meu, consciinţa mea cea rea! La câte pĕcate nu m'a sedus el cu bărcile lui! Fugiam de la şcólă, îmĭ vindeam cărţile. Ce n'aşĭ fi dat eu pentru o după amiadă pe apă!

Caietele mele erau în fundul bărcii, jacheta mi-o desbrăcasem, pălăria mi-o pusesem pe céfă, ér vêntul se juca liber prin buclele mele; trăgeam voinicesce de vîslă şi încreţeam fruntea, ca sĕ-mĭ dau înfăţişarea unui vechiŭ marinar. Cât timp eram în reionul oraşului, mĕ ţineam la mijlocul rîului, la egală distanţă de amêndouă ţĕrmurile, ca sĕ nu fie recunoscut— „vechiul marinar". Ce plăcere cerescă era aceea, de a mĕ amesteca printre mulţimea de luntrĭ şi plute şi vaporaşe, carĭ se apropiau unele de altele, se ocoliau, lăsând între sine distanţă d'abia de o palmă. De-odată audiam vîjăind pe lângă mine rótele vr'unui remorcher, séu se ivea după mine vr'o umbră întunecósă, era arcul vr'unei bărcĭ încărcate cu mere. Hoo! băiete! striga o voce răguşită; şi asudam şi vîsliam gâfăind printre diferite primejdii. Pe lângă pilastrii numĕróselor podurĭ, trebuia sĕ mĕ feresc şi de vîrtejurĭ şi vêltorĭ. Da, da, nu era tocmai lucru mic de a străbate fără pilot, prin atâtea pedecĭ, cu braţele unui copil de doi-spre-ḑece anĭ!

Uneorĭ aveam norocul sĕ dau peste câte un „lanţ". Atuncĭ mĕ legam de seria lungă a corăbiilor remorcate cu un lung otgon, lăsam vîslele sĕ odihnéscă şi mĕ lăsam şi eu plăcerii de a fi remorcat în sus, ér casele şi arborii de pe ţĕrm păreau că fug în direcţie inversă. Tóte acestea îmĭ vrăjiau înaintea ochilor o călĕtorie îndelungată pe mare şi încetul cu încetul îmĭ imaginam că sunt marinar.

Dér „lanţul" nu-l întêlniam în totdéuna. Atuncĭ trebuia sĕ vîslez eu straşnic în arşiţa sórelui. Aşa pe la amiaḑĭ radele sórelui erau atât de arḑĕtóre, încât mi-se pare, că le simt şi acuma în céfă. Imĭ scăpărau ochii. De pe vîsle picura apa ca argintul strălucitor — eu închideam ochii. Find-că mĕ scremeam din tóte puterile, credeam, că înaintez cu repeziciunea unei săgeţĭ, când colo, uitându-mĕ la ţĕrm, vedeam că sunt în dreptul aceleeaşĭ case, séu a aceluiaşĭ arbore.

După sforţărĭ de nedescris, reuşiam în fine a eşi din oraş. Stabilimentele de băi, spălătoriile şi podurile dispăruserĕ. Rîul devenia din ce în ce mai lat, icĭ colo se oglindea în valurile apei câte o grădină din mahala, séu câte un urloiu de fabrică. Departe la orisont se iviau nisce insule verḑĭ. Aicĭ de-odată trebuia sĕ mĕ opresc. Nu puteam mai departe. Incet vîslam spre stuful ce vîjăia pe mal în bătaia vêntului şi istovit de mórte, îşĭ pleca „vechiul marinar" capul în pământ, şi îi curgea sângele din nas, ciasurĭ întregĭ. — Acesta era obştescul sfîrşit al luntrişărilor mele. Şi cu tóte acestea, — erau atât de frumóse!

La întórcere altă spaimă! Orĭ cât de tare mĕ grăbiam, totuşĭ sosiam prea târḑiu, mult mai târḑiu, de cât ora, când colegii mei eşiau de la şcólă. Amurgul, ce se lăsa asupra oraşului, laternele de gaz, ce începeau sĕ se aprindă, „retra-

niunea va publica un apel pentru salvarea femeilor scăpătate.

**Sórtea studenților ruși în Germania.** Diarul socialist „*Vorwärts*“ spune, că la universitatea din Darmstadt s'au presentat doi studenți ruși espulsați de la universitățile din Rusia. A doua di au fost escortați la poliție, apoi rectorul i-a chemat la el și li-a declarat: „Germaniei nu-i trebue studenți dați afară din Rusia“. Poliția a provocat pe studenți sĕ părăséscă imediat orașul, căci alt-fel vor fi espulsați. Studenții au cerut resoluție în scris, dér li-s'a refusat.

**Fasolea.** Anul acesta fasolea este fórte mult căutată în strĕinătate, din care causă în România costul unui vagon s'a ridicat, de la 1,200 lei la 1,500 lei.

**Un general alienat.** Se scrie din Madrid: Generalul *Toral*, care a capitulat în Santiago (Cuba), ér acum trăia în retragere la moșia sa lângă Murcia a fost internat într'un institut de alienați. Generalul sufere de mania persecuțiunei, acusa guvernul, că pórtă vina capitulării Spaniolilor pe insula Cuba și adresà regelui o telegramă, în care îi recomandà organisarea monarchiei pe base democratice și se recomanda pe sine însu-și de ministru-președinte. Toral fusese unul dintre cei mai talentați ofițeri ai statului major general.

**Inșelător.** La agenția diplomatică bulgară din Viena s'a comis mai deunădi o înșelătorie îndrăsnéță. Un tînĕr bulgar, profitând de asemĕnarea, ce o avea cu fiul generalului Nikolaew, s'a presentat la agenție cu o telegramă falsificată a ministeriului de rĕsboiŭ și a încasat suma de 500 coróne.

**Recrut sinucigaș.** Funcționarul privat din Budapesta Ștefan Szücs întrase la 1 Octomvrie în serviciu militar. Fiind însĕ bolnav, l'au concediat. Alaltă-erĭ i-a espirat concediul și trebuia sĕ se presente la regiment. Szücs însĕ avea așa frică grozavă de serviciul militar, încât mai bucuros și-a ales mórtea și s'a împușcat cu un revolver.

**Diua nascerei lui Adam.** Sir Iohn Lightfoot, vice-cancelarul universității din Cambridge, după o muncă stăruitóre de 15 anĭ a stabilit diua, în care s'a născut protopărintele nostru Adam. Invĕțătorul vice-cancelar, după-ce a consultat tóte textele biblice, archeologice și tóte calendarele, a aflat, că Adam s'a născut în diua de 23 Octomvrie 4004 a. Chr. la órele 9 a. m.

**Un glonț de revolver în inimă.** In ultima ședință a societății pentru medicina internă din Viena, Dr. Kienböck a presentat un om, care vrînd a se sinucide, a îndreptat asupra sa două glónțe de revolver. Primul glonț a întrat în têmpla stîngă, omul leșinà, dér peste puțin timp își revenì în fire și se împușcà a doua óră în regiunea inimei. Primul glonț fù scos mai târdiu pe cale operativă, al doilea rĕmase în corp, unde fù descoperit prin radele Röntgen. Glonțul se află în dosul inimei, în pericardiu, și sub influința respirației și a bătăilor inimei face necontenit mișcărĭ eliptice. Omul, abstrăgând de la o bólă veche de inimă, este sănĕtos și n'are de a suferi nicĭ o consecință pe urma întrării acestui corp strĕin în corpul sĕu.

**O crimă înfiorătóre.** O înfiorătóre crimă s'a întêmplat Dumineca trecută în comuna Zlătărei, județul Vîlcea (România). Mai mulțĭ țĕranĭ, adunațĭ la o cârciumă, au început sĕ discute cu înfierbințélă, mai ales, că erau și bĕuțĭ, despre viitorii candidațĭ la alegerile comunale, și cum erau formați în două tabere, cérta a degenerat la urmă în bătaie. Inverșunarea a fost așa de mare, încât Costache Mitruș și Constantin Dumitru S. Iacob s'au luat după frații Nicolae și Ilie Neață, Fl. Muntean, carĭ voiau sĕ fugă din învălmășélă, și ajungêndu-i pe șosea îi înjunghiară cu cuțitele, lăsându-i morțĭ pe marginea șoselei. Bĕtrânul Neață Florea Munteanu, tatăl celor 2 asasinați, nebun de desperare și fiind și el rănit, se repedi cu cuțitul la Sandu Iacob, tatăl unuia din criminalĭ, și i-l împlântà în inimă. O panică de nedescris s'a rĕspândit în tot satul. Criminalii au fost arestațĭ și dușĭ la jandarmeria din comuna Drăgășanĭ. Autoritățile anchetéză.

**Tetovarea în armata germană** a luat în timpul din urmă proporțiunĭ așa de marĭ, încât autoritățile militare au trebuit sĕ ia mĕsurĭ contra „desfigurării corpului omenesc“ prin subiecte imorale, cu carĭ soldații germanĭ își tetovéză pielea.

## Un cuib nemțesc.

Un reporter al diarului „Független Magyarország“ s'a dus la Pojun sĕ asiste la înaugurarea unei esposiții. Despre pățaniile sale raportéză precum urméză:

Neamțului din Pojun îi umblă numai gura: „I bin an Ungar!“, în realitate însĕ nu-i așa. El nu simte unguresce și funcționarii, profesorii, negustorii și industriașii ce s'au pripășit pe acolo, nu alcătuesc, de cât o mică insulă a maghiarismului.

Cu ocasiunea esposiției, óspeții maghiarĭ au observat cu indignare, cât de nemțesc este încă acest oraș!

La sosirea în gară, o bună parte a birjarilor nu sciu unguresce, și décă te adresezĭ lor, rĕspund ironic:

„Was ist gefällig?“

„Acești birjarĭ au fost aduși, de sigur din Viena, pentru ocasia acésta, ca sĕ fie de ajutor“, întrebà cine-va pe un gardist.

„Dómne feresce! Ăștia nu sunt din Viena“.

„Dér de unde sunt?“

„Nemțĭ de aicĭ, din Pojun“.

In cele mai multe birturĭ și cafenele îțĭ vorbesc nemțesce. Palugyay, care judecându-l după nume, ar fi Ungur, are un hotel în piața teatrului. In acest hotel, chelnerii s'au supărat foc, când le cerea cine-va sĕ vorbéscă unguresce. In cafeneaua de la „Pomul verde“ a lui Palugyay s'a întêmplat, că în séra inaugurării, membrii unei societățĭ i-au dis unui chelner, care vorbia nemțesce:

„Vorbesce unguresce!“

Chelnerul a rĕspuns indiferent tot pe nemțesce:

„I schik' schon gleich einen Kellner her, der auch ungrisch kann“ (Vĕ trimit îndată un chelner, care scie și unguresce.)

Cu acésta le-a întors spatele și societatea unguréscă a rĕmas fără serviciu.

Funcționarii antreprisei vapórelor vorbesc tot nemțesce. Pe o chelneriță o întrebà cine-va:

„De ce nu vorbescĭ unguresce?“

„Mĕ rog, eu vorbesc cu plăcere unguresce, dér décă cei mai mulți sunt aicĭ Nemțĭ!“

Pe strădĭ n'audĭ decât nemțesce. Nu numai bĕtrânii, dér și copiiĭ vorbesc nemțesce.

In cafeneaua „Effenberger“ a vrut cine-va sĕ forțeze pe un chelner, sĕ vorbéscă unguresce, chiar și cu risicul de a-șĭ stîlci limba. Acesta însĕ rĕspunse pe nemțesce:

„Ich bitte, zu was soll ich ungrisch lernen?“ (Mĕ rog, pentru-ce sĕ învĕț eu unguresce?)

Și când óspele plecà furios, chelnerul se întórse rîdênd către nisce cetățenĭ burtă-verde, ce ședeau acolo și beau bere și carĭ ascultară între zimbirĭ ironice pe Ungurul indignat, și le dise:

„Nu-i de rîs, domnilor, câte mai cer astădĭ de la om?

Reporterul avertiséză pe Ungurii, carĭ se duc la Pojun, sĕ nu cedeze de loc și sĕ vorbéscă numai unguresce, ér décă i-se va rĕspunde nemțesce, sĕ nu consume nimica în acele localurĭ. Atuncĭ, când Nemții vor fi atinșĭ la pungă, vor fi silițĭ sĕ învețe unguresce.

Așa scrie reporterul de la fóia koșutistă!

**Concertul d-nei Vladaia in Sibiiu.** In numĕrul nostru de Marțĭ am publicat o corespondență asupra concertului din sala „Unicum“ al d-nei Irene de Vladaia. Ca sĕ dăm tributul imparțialității, vom înregistra adĭ și ceea ce s'a scris în foile sibiiene despre acest concert al d-sale:

„*Siebenb. d. Tagblatt*“ spune, că se lățise prin Sibiiu faima, că în privința artistică, de la d-na Vladaia nu e de așteptat „ceva deosebit“, din care causă la concertul ei sala „Unicum“ a fost abia pe jumĕtate plină. Altă causă a fost, că se făcuse în acele dile musică prea de ajuns în Sibiiu, și în fine, că programul neconținĕnd și piese germane, publicul săsesc a rĕmas indiferent. „S. d. Tgbl.“ mai spune, că d-na Vladaia a *satisfăcut publicul present pe deplin*, apoi continuă așa:

„Vocea d-nei Vladaia e voluminósă și capabilă de a-șĭ desfășura puterea strălucit și sigur, cu deosebire piano ei este sonor și cald; predarea plină de viéță și de pĕtrundere. Ea nu cântă egal de bine. Câte-odată se observă micĭ deprinderĭ rele, ce derivă de la teatru și cu carĭ are a lupta fie-care cântărĕță de scenă în sala de concert, câte-odată tonurile nu sunt destul de curate, sunt ceva nasal sĕu gutural efasate, ceea ce, când cântă franțuzesce, e a se atribui numai în parte limbei francese însășĭ. In anumite piese însĕ ofere o plăcere deplină, neturburată. Cât de cordial a predat romanța din „Mignon“ și cât de șarmant a cântat melodia porală română „După fragĭ și după mure“ ! ...aicĭ a cântat și inima cântăreții și tonurile au străbătut imediat la inimile ascultătorilor. Deliciósă a fost și „Habanera“ din „Carmen“; d-na *Vladaia* este o escelentă interpretă a musicei lui Bizet, care te farmecă în grația ei și cu puterea ei melodiósă. In fine a cântat o proprie composiție a sa, un cântec poporal românesc, acompaniându-se ea însășĭ la pian, n'a fost însĕ prestațiunea ei cea mai bună...“

„*Tribuna*“ scrie despre concertul de la „Unicum“:

Așteptările ce publicul le-a legat de prestațiunile artistice ale dómnei Vladaia, au fost satisfăcute în mod perfect. In romanța din opera „Mignon“, apoi în cavatina din „Ernani“, dómna Vladaia a dovedit că pe lângă eminenta-i șcólă musicală, dispune și de o voce de o puternică espansiune. „*După fragĭ și după mure*“, și „*Doina Olteanului*“, dómna Vladaia le-a cântat cu gingășie și sentiment, încât publicul a rĕmas încântat. Asemenea și celelalte puncte din program dómna Vladaia le-a cântat spre deplina mulțămire a publicului. Succesul concertului a fost asigurat și prin concursul d-șórei Olivia de Bardoși.“

„*Telegraful Român*“, scrie între altele:

„Cea mai bună dovadă, că d-na Vladaia a cântat bine și publicul a rĕmas deplin mulțămit cu prestațiunile acestei artiste, este favorabila recensiune, ce i-s'a făcut d-nei Vladaia din partea ambelor gazete germane din loc“.

## Convocare.

P. T. membrii fundatorĭ, pe viéță, ordinarĭ și ajutătorĭ ai *despărțemêntului Orădan* al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“, sunt poftițĭ a participa la *adunarea generală*, ce se va ține la *14 (27) Noemvrie*, 1902 d. m. órele 3 în sala mică de la „Arborele verde“ în *Oradea-mare*, cu următorul

Program: 1) Deschiderea. 2) Alegerea a 2 membri pentru verificarea procesului verbal. 3) Alegerea comisiunei de 3 pentru censurarea raportului general al comitetului. 4) Alegerea unei comisiunĭ de 3 pentru censurarea rațiociniului și budgetului. 5) Raportul general al comitetului. 6) Raportul cassarului și proiectul de budget. 7) Alegerea unei comisiunĭ pentru acuirarea membrilor noi și incassarea taxelor. 8) Disertațiune, care are a-se înainta presidiului cel puțin cu 3 dile înainte de adunare. 9) Referadele comisiunilor alese. 10) Eventuale propunerĭ. 11) Incheierea.

Dat în Oradea-mare, din ședința comitetului, ținută la 18 (31) Oct. 1902.

*Nicolae Zigre*, mp., președinte. *Andreiŭ Horvath*, mp., secretar.

## Sosiți in Brașov.

Pe diua de 13 Noemvrie.

*Europa*: Kalmár, Vándor, Braun, Budapesta; Meyer, Hamburg; Taflan, funcționar, Bușteni; Müller, Sibiiu; Reiner, Pollatschek, Hartmann, Viena.

*Bucurescĭ*: Szemplényi, Brünn; Koszka, Clușiŭ; Ottoházy, Schöndorf, Sibiiu; Guttmann, Hecht, Baum, Hoffmann, Pesta; Frankfurter, Viena.

*Proprietar*: ***Dr. Aurel Mureșianu.***

*Redactor responsabil*: ***Traian H. Pop.***

---

gerea“ militară, tóte acestea îmĭ insuflau o grózā nespusă. Cât de mult îi invidiam eu atuncĭ pe ómenii, pe carĭ îi vedeam mergênd pe strădĭ fără grijĭ. In capul meu încă vîjăia a pustiu de apă și de sóre, îmĭ sunau urechile și mi-se suia sângele în obraz, gândindu-mĕ la minciuna, ce am s'o spun acasă.

Căcĭ întotdéuna trebuia sĕ rĕspund cu o minciună la severa întrebare: Unde ai fost? Interogatorul acesta, ce mi-se făcea, de câte orĭ întârdiam în pragul ușei, era cel mai greu pentru mine. Trebuia sĕ dau rĕspuns, înainte de a fi întrat în casă, și trebuia sĕ mĕ gândesc înainte și sĕ dau un rĕspuns atât de neașteptat și de surprindĕtor, încât sĕ taiŭ dinainte orĭ ce altă întrebare, atâta buimăcială sĕ producă în casă. Abia după aceea puteam sĕ întru în casă, sĕ mai resuflu. Insĕ până găsiam rĕspunsul, câtă bătaie de cap! Inventam istorii despre omorurĭ, revoluțiunĭ, catastrofe teribile; jumĕtate orașul e în flăcărĭ; podul de fer s'a rupt și a cădut în apă! Intr'o séră însĕ, când venisem fórte târdiu, m'am întrecut pe mine însumĭ. Mama, care mĕ aștepta îngrijată, mai bine de un cias, îmĭ eșì înainte.

„Unde ai fost?“

Este de necredut, câte drăcii îi trec unui copil prin minte. In graba cea mare, uitasem sĕ iscodesc vr'o minciună. In ultimul moment îmĭ veni ceva în minte. Sciam, că mama era femeie fórte religiósă, o catolică mai ferventă, decât o Romană de nascere și rĕspunseiŭ în grabă: „O, mamă — décă ai sci ce s'a întêmplat!“...

„Ce s'a întêmplat éră?“

„A murit papa.“

„A murit papa!“ — repetà mama și se rădimà, galbenă ca céra, de părete. Eu mĕ furișai în odaie, cam speriat, ce e drept, de efectul, ce l'a produs minciuna mea. Avusem însĕ curagiul a o susține mai departe. O adevĕrată disposiție funebrală cuprinse întréga familie. Tata devenise fórte serios, mama era mâhnită de mórte. — La masă nimenĭ nu îndrăsnea sĕ vorbéscă tare. Eu nu îndrăsneam sĕ ridic ochii. In fața acestui eveniment estraordinar, întârdierea mea devenise o întêmplare atât de neînsemnată, încât nimenĭ nu m'a mai întrebat, unde am fost.

Fie-care sciea sĕ spună câte o trăsătură frumósă de caracter din viéța lui Piu IX și conversația se concentrà asupra istoriei papilor. Mătușa Roza povestì pentru a suta óră, cum a vĕdut ea în Franța de sud pe Piu VII într'o diligență de poștă, între doi gendarmĭ.*)

Eu le ascultam tóte acestea între suspine hipocrite, și eram fórte emoționat, în gândul meu însĕ diceam: Când vor afla mâne diminéță, că n'a murit papa se vor bucura, și în bucuria lor vor uita sĕ mĕ dojenéscă.

Intre acestea mĕ luptam cu somnul, pleópele mi-se închideau. Vedeam înaintea mea în golfurile liniștite într'aurite de sóre ale rîului Saône nisce cinurĭ înguste și lungĭ, văpsite în colóre albastră și un paiangen mare de apă, care sĕmĕna cu un diamant strălucitor și sbura pe d'asupra valurilor....

Trad. de **Oniță.**

*) Se scie, că Piu VII fù adus la 1808 în Franța, ca prisonier al lui Napoleon.

Sz. 8271—1902.
tkvi.

## Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhirré teszi, hogy az „Albina“ tak.- és hitelintézet végrehajtatónak Bancilla Nicolae Juon végrehajtást szenvedő elleni 1000 kor. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a zernesti kir. járásbiróság területén levő az alsó-moecsi 142 sz. tljkvben fekvő az egy tlkvi testet képező 5606, 5607, 5608, 5609, 5616. 5617, 5618, 5619, 5620, 5621, 5622, 5623 5624 hrsz. egy birtok testet képező ingatlanokra 624 koronában és az 5632/1 es 5633 hrsz. ingatlanra 63 koronában ezennel megállapitott kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1903 évi Január hó 13-ik napján délelőtt 9 órakor** Alsó-moecs község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §ában, kijelölt óvadékképes értekpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Brassó, 1902 évi julius hó 29-ik napján.

**A brassói kir. tör. szék, mint tlkönyvi hatóság.**

Kovács,
elbiró.

1—1.(704)